

да вѣрвамы че Богъ устроява всичко за подобро.

» Лесно је да говорѣтъ така оны-іе кои-то сѣдѣтъ на софѣ-тѣ си, и припускатъ въ кола-та си, нѣ ако быхъ были на моіе-то мѣсто, увѣренъ съмъ, че бы имъ дошло по тяжко. Азъ быхъ желалъ да бѣдѣ добъръ, нѣ сръдце-то ми гори и не мога да ся умиръмъ съ никой начинъ. И ты не бы могла, акобы была на моіе-то мѣсто, и сега не можешъ да бѣдешъ добра, ако ти прикажіа всичко, що имамъ да ти казвамъ. Ты още не знаіешъ всичко-то!...

» Що имашъ още да казвашъ?

» Слушай, Господарь-тѣ казваше не давно че іе былъ лудъ, гдѣ-то ми далъ волѣхъ да ся оженѣхъ вѣнъ отъ земѣхъ-тѣ му; че той мрази Г-на Шелби и всичкѣхъ-тѣ нѣговѣхъ челядь, защото тѣ были горделивы и наддигѣтъ главѣхъ-тѣ си високо прѣдъ ніего, и че азъ си набирамъ горделивость отъ тебе, и казва че не ще да мя пуска да дохождамъ вече тука, че съмъ длженъ да ся оженѣхъ пакъ и да сѣдѣхъ на земѣхъ-тѣ му. До сега той само мя плашіаше съ това; а вчера ми каза че съмъ длженъ да ся оженѣхъ за Минѣхъ и да живѣмъ съ нѣхъ въ іеднѣхъ колибѣхъ, ако нѣ а то ще мя продаде на долний-тѣ край на рѣкѣхъ-тѣ (на югъ).

» Какъ, зарѣ ты не мя си зелъ съ попъ, като да си былъ бѣлъ чловѣгъ каза Елиза простодушно.

» Зарѣ ты не знаіешъ че неволникъ не може да бѣдѣ ожененъ? Въ тѣхъ странѣхъ нѣма законъ за това. Азъ не мога да тя водѣхъ за женѣхъ ако му поиска воля-та да ны раздѣли. Ето зашо азъ | желямъ да не быхъ тя виждалъ никогы, зашо азъ желямъ да не быхъ ся родилъ никогы; то бы было по добрѣ и за двама ны — То бы было по добрѣ и за това дѣте, ако не бы ся родило никогы, и съ ніего може да ся случи всичко това.

» О, нашій-тѣ Господарь іе толкъсь добъръ!»

» Да, нѣ кой знаіе?, той може да умрѣ, и дѣте-то могатъ да го продадѣтъ Богъ знаіе кому. И каква радостъ можемъ да имамы, ако іе то хубаво, умно и мило? Азъ ти казвамъ, Елиза, че всеко добро качество, коіе-то ще има дѣте-то ти ще бѣде іединъ ножъ въ сръдце-то ти, то ще го направи по драго по многоцѣнно, за да ти го оставѣтъ да му ся радовашъ.»

Тыіа думы силно наскрѣбихъ Елизино-то сръдце, прѣдъ очи-ти ся посочи сѣнка-та на тръговецъ-тѣ, и като че нѣкой си іхъ удари смрътельно, та поблѣднѣ и дѣханиіе-то й ся прѣкхснѣ. Тіа плахо поглѣднѣхъ къмъ одѣрѣтъ, гдѣ-то бѣше излѣзло дѣте-то во врѣмя-то на скрѣбний-тѣ разговоръ на родители-ти си, и припускаше на горѣ на долу вѣсѣднѣло на тоіагѣтѣхъ на Г. Шельби. Елиза имаше же-